

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti in prejeman za avstro-ogerske štela za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oglasila plačuje se od štiristopen petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Uradniško društvo.

Prejeli smo poziv na pristop novemu uradniškemu društvu, katero se snuje v Ljubljani. V tem pozivu se povdarja, da dandanes teži vse za združenjem, ker je čisto naravno, da se jednako misleči sloji v društvi podpirajo, da rešujejo skupne naloge; povdarja se dalje, da je Ljubljana uradniško mesto, da pa uradniki ne zavzemajo v političnem, gospodarskem in socialnem oziru onega mesta, ki jim naravno pristaja, da so bili do sedaj vedno prezirani, ker nezdruženi in brez vodstva. Zategadelj, pravi poziv, da je potrebno osnovati uradniško društvo za vojvodino Kranjsko, ki naj v prvi vrsti razširi in spopolni delovanje konsumnega in hranilnega ter posojilnega društva, sploh pa čuva politično, socialno in gospodarske interese uradnikov.

Kdor prebere poziv trezno, spozna hitro, da je v mnogih ozirih pretiran. Uradništvo v Ljubljani ima v vsakem oziru toliko ugleda in veljave, kakor malokje, največ zategadelj, ker je v nas malo tistega meščanstva, katero ima drugod prvo besedo, in ker velika večina inteligencije pripada uradniškemu stanu. V političnem oziru igrajo uradniki v nas vse drugačno vlogo, kakor drugod. V občinskem svetu sedi razmeroma jako mnogo uradnikov, katerim se gotovo ne more očitati, da pozabljajo na interese uradniškega stanu, isto tako je v dež. zboru, ljubljanski župani pa so od Coste naprej izšli skoro vsi iz uradniškega stanu. Zaradi tega se nam zdi jako krivično, ako govori poziv o preziranju uradnikov. Prav narobe je! V Ljubljani je tisti antagonizem mej uradništvom in meščanstvom, kateri drugod razjeda socialno in javno življenje, popolnoma neznan, (saj zabavljanja kacega krščansko-socialnega kričača vendar ni vredno upoštevati), to pa največ zategadelj, ker je prebivalstvo razdeljeno po strankah in po narodnosti, vsled česar se ni moglo nastati v drugih krajih tako ostro nasprotje mej stanov.

Navzlic temu bi z vsem svojim uplivom podpirali ustanovitev vsacega društva, kateremu bi bilo namen, koristiti uradniškemu stanu, dasi mora vsak

pravičen človek priznati, da tudi doslej uradniki niso bili pozabljeni in prezirani, kar se je poseba dobro pokazalo za časa potresa. Toda z društvom, katero se zdaj snuje, se nikakor ne moremo sprijazniti, in to zgolj in jedino iz političnih razlogov ne.

Pravila novega društva določajo v § 2.: „Društvo namerava čuvati in pospeševati koristi uradniškega stanu v političnem, socialnem in gospodarskem oziru. Da se politični interesi čuvajo in pospešujejo, ima se mej društveniki vzbujati domoljubje in stanovski čut, oziroma delovati na to, da društveniki složno postopajo, kadar se po službojih svojih političnih pravic. V socialnem oziru naj se goje in pospešujejo podvezetja, katera jim dajo priliko, da si svoje znanje popolne, da se razvedre in svoj socialni položaj utrdé. V gospodarskem oziru naj se društvenikom koristi tudi s tem, da stopi ljubljansko uradniško društvo v zvezo z registriranimi zadrugama „Prvo ljubljansko uradniško konsumno društvo“ in „Hranilna in podjetna zadruga I. občnega uradniškega društva avstro-ogerske monarhije v Ljubljani“, in da to zvezo goji.“

Tako pravila. Iz tega paragrafa je razvidno, da je prvi in poglavitni namen društva: organizovati uradništvo za politično življenje, vse drugo pa le brezpomembna pritiklina, dodana samo „zaradi lepšega“, a prav taka organizacija se nam zdi iz političnih razlogov jako nevarna.

Ljubljansko uradništvo ni nikak jednako misleč sloj, ampak je razdeljeno po narodnih in političnih načelih na tri skupine. Velika večina uradnikov je narodna in svobodomiselná ter stoji na strani narodne stranke, drugi del je v nemškem taboru, nekaj malo uradnikov pa v klerikalnem. Spraviti te uradnike pod jeden klobuk, se nam zdi do cela nemožno. Nismo še pozabili tistih hudih časov, ko so vlade preganjale slovenske uradnike radi njih narodnega mišljenja, ko so bili kazenskim potom premeščeni, samo ker so pri volitvah na rodno glasovali, ko so Widmanna, Vesteneck, Posaner in drugi skrajnim terorizmom silili slovenske uradnike v nemški tabor in v nemško kazino. Slo-

venski uradniki so bili popolnoma brezpravni in samo orodje vlade.

Tacih časov si ne more nihče nazaj želeti, najmanj uradniki. Izključeno pa nikakor ni, da se zopet povrnejo. Prav lahko se zgodi, da se usame zopet boj mej vlado in mej Slovinci, in tedaj bo uradništvo zopet tisto orodje, s katerim bo vlada skušala ugonobiti nas. Ako bodo uradniki organizovani kot politična stranka, bo to samo vladi na korist, in prav lahko bo uplivala na uradnike v svojem smislu, toliko lažje, ker itak na vsa važnejša in uplivnejša mesta uriva nemške uradnike, kateri bi seveda tudi v novem društvu nosili zvonec.

V interesu uradniške neodvisnosti in svobode in v interesu naše narodne stvari nikakor ni, da bi se uradništvo organizovalo tako, da bi vlada imela nanj količkaj upliva, kajti doslej je še ni bilo vlade, kateri bi smeli Slovinci zaupati.

Morda poreče kdo, da je nasprotje mej nemškimi in slovenskimi uradniki precej izginilo. To je deloma istina, nasprotja ni zdaj, a naj se spremeni položaj, pa nastane koj. Sicer pa ni pozabiti, da se je v zadnjih letih pač premenilo nemško meščanstvo na Kranjskem in skoro že popolnoma odjenjalo od nekdanjega nasprotovanja Slovincem, dočim se je prav mej uradništvom in sicer prav mej državnim uradništvom udomačil nemški nacionalizem skrajne vrste.

Z ozirom na vse to ne moremo želeti, da se posreči nameravana politična organizacija uradništva. Potrebna v interesu uradnikov ni kar nič, pač pa lahko postane narodnim uradnikom in naši narodni stvari jako nevarna in škodljiva.

V Ljubljani, 6. avgusta.

Glede borbe za slovensko gimnazijo v Celju je prinesla praška „Politik“ članek iz dobropočenega vira, v katerem pravi, da so šli Slovinci na Dunaj radi tega, da povedó, da so naveličani vedno jednako dvomljivega postopanja vlade glede celjske gimnazije, in da so pripravljeni, izvajati poslednje konsekvence. Izjavi ministrov ništa Slovencev zadovoljila, a radi nju vendar ne bodo stopili v opozicijo, pač pa hočejo čakati! Da bi bila sloven-

LISTEK.

Odveč.

(Črtica, spisal A. Smital.)

Gospodinjila je na Dunaji svojemu neoženjenemu sinu. Živela sta prav skromno. Slednjič pa je zauzmarila hišo. Od stropa so visele pajčevine, ubožno pohištvo je bilo zaprašeno, okna neumita.

Sedemdeset let! — Stara žena je bila in po koja potrebna. Kuhala je i nadalje skromno kosilo, a družega ni mogla opravljati. Zvesti očesi sta zvođeneli, da nista videli velikega nereda v sobi. Sin je k vsemu temu molčal; nikdar jej ni ničesar očital, saj je vedel, da ne more od starke veliko zahtevati; v senci pa se je hudo jezil. Često je že hotel zagrometi nad svojo materjo, a vidé ubogo snežnobelo glavo, ozki rameni ter njeni oslabei roki, zasmilila se mu je, in molčal je. Vedel je pač da je možno gospodinjstvo izboljšati le na škodo stare žene. Povedati bi jej moral bridko resnico, ugrabiti jej počitek, a za vse to ni imel dovolj moči.

Mati je nad vse rada čitala časopise. Čestokrat je sedela uro za uro z listom v roki nepremično, le včasih si je popravila jeklena očala.

„Ali si tudi ti ono čital?“ je vprašala včasih

dobrovoljno svojega sina. A odgovora ni dobila, in tedaj je spoznala svoj žalostni položaj.

Po leti je bila rada na prostem. Oblekla se je v boljše obleko ter šla k Donavi, kjer je trgala cvetlice. Potem je sedela sama samcata na obrežji ter zrla v kipeče valove. Videla je divje race in gosi ter pribe. Zvečer je hotela s svojim sinom o njih govoriti; rada bi ga bila pač čula, a ta je neprestano molčal. Govoriti bi bil imel pač kaj družega, ne pa o divjih goseh in o pribah.

Nekoč pa jo je v divji jezi jecljaje vprašal, je li se ne bi hotela preseliti k svojemu oženjenemu sinu.

Mamica je prestrašena kriknila: „Je li bi ti dovolil to?“

„Kaj dovolil?“ —

„Ljubljani otrok, ne morem ti povedati kako se bojim njegove dece... Ah, nikar ne pripuščaj, da bi me dobili v svojo oblast! Malo dekle — dasi je sedaj staro komaj pet let — me je že pitalo s psovskimi; in triletni deček! — Sedaj se je število zopet pomnožilo za jedno glavo. Dete moje, kaj ti pride na misel! Najmlajše bi morala pestovati ves dan, — saj sem vendar že stara, moje prsi so slabotne... In otroci so me suvali; nobena živa ni trpela toliko. Hoteli so, da jim pojem, a ko sem se

utrudila, tedaj so tekli k nje j ter vpili: „Mama, mama, stara je zopet lena, in tepla nas je!“ ... Le tega mi ne stori, otrok moj! Ti si sicer tudi hud, a kaj vse to v primeri z onim življenjem! Bog rebeški me tega obvari!“

Mamica je govorila z zvonkim glasom, skoro smehljajoča se, brez vsakega ganjenja, v brezsolnem obupu.

Nekako leto pozneje pa je le vendar morala iti. Neoženjeni sin je odpovedal stanovanje ter šel po svetu, naj se zgodi kar hoče...

A kaj je storila mamica?

Povila je svoje stvari v svežanj ter stopicala proti kolodvoru z bridkim nasmehljajem na velem, suhem obrazu. Srečala je sosedo in odgovorila jej je odkritosrčno, da potuje k svojemu sinu. Dunaj ne boče videla več. Soseda jej je v slovo podala reko. Tedaj pa je bilo po mamici; bridko se je začela solziti.

„Koliko velja škatljica?“ je vprašala na kolodvoru ženo, katera prodaja slaščice.

„Deset krajcarjev.“

„Toliko? Ali je ne morete dati cenejše? Potrebujem namreč tri za otroke.“

In kupila je tri škatljice slaščic, da ne bi prišla s praznimi rokami... Vožnja ni trajala dolgo.

eka gimnazija le siten apendix nemške gimnazije, s tem ne bodo Slovenci nikdar zadovoljni, ker vedo, da bi ravnatelj nemške gimnazije sam povzročil različne napake na slovenski spodnji gimnaziji. Te umetno uprizorjene napake bi bile potem vzrok, da bi vlada s frazo „statistični in uradni podatki“ gimnazijo za vselej uničila. Ministerstvo hoče torej menda igrati se s Slovenci, kar pa se mu ne bo posrečilo.

O položaju priobčuje „Sera“ jako zanimivih vesti. Koncem tega tedna odpotuje grof Bađeni v lšl poročet cesarju o položaju. Te dni bode tudi ministerski svet. Grof Bađeni hoče sklicati državni zbor češki ter tam poskusiti pogajanja za spravo mej Češi in Nemci. Ta pogajanja želi sam cesar. Koncem septembra se snide državni zbor, da odobri cesarske naređbe, s katerimi so se bili dovolili razni naknadni krediti na podlagi § 14. avstrijske ustave, in pa da dovoli provizorij proračuna z Ogersko. Takoj ko se snide državni zbor, predloži vlada zakon za urejenje jezikovnega vprašanja, ki se določi mej tem sporazumom z eksekutivnim odborom večine. — Ako pa boče opozicija nadaljevala obstrukcije, potem se zaključi državni zbor in se bodo vodili posli nadalje na podlagi že cmenjenega § 14. naše ustave. Ako bi se pa tudi to ne videlo umestno, potem pride čas odločitve. Ako ima kaj resne podlage, kar poročajo z Dunaja tržaškemu listu, potem moramo računati z možnostjo novih volitev. Toda nove volitve — kakor stoji stvari — nikakor ne bi značile rešitev krize.

Nemško in avstrijsko planinsko društvo ima danes v Celovcu svoj velik shod. Nemštinacionalni časopisi ta shod entuzijastično pozdravljajo, češ, „da alpinsko društvo ne tira politike, a da je vendar velikega narodnega pomena, ker utrjuje duševno vez mej avstrijskimi in onstran mejnih kolov bivajočim Nemci vedno bolj.“ No, znano je, da baš nemško in avstrijsko planinsko društvo z največjim fanatizmom povdarja svoje nemštvo, zatira vse zunanje pojave slovanstva ter z najrazličnejšimi sredstvi izkuša pritiskniti slovenskim krejem prečat nemštva. Vez naših in pruskih Nemcev se utrjuje potom tega društva z jako čudnimi načini, o čemer vedo povedati posebno veliko naši korčaki rojaki. Na, naše planinsko društvo se sedaj že z velikimi uspehi ustavlja prodiranju Nemštva, in nadejati se je, da se razširi naše planinsko društvo tudi prav do slovensko-nemške meje na Koroškem in Štajerskem. Na shodu v Celovcu se bo krepko zabavljalo Slovincem, a to nam bodi le v spodbudo, da izpudnasmemo vedno uspešnejše tla germanizujočega nemško-avstrijskega plan. društva.

Razmerje mej Turčijo, Srbijo in Črnogoro je v poslednjem času ugodno. Napadi arnavtov se ne ponavljajo več. Na turški in srbski strani se stori vse, da se povrne na meji zopet mir in da se zabranijo daljni neredi. Zaak temu je tudi potovanje kralja Aleksandra v inozemstvo. — Iz Cetinja pa se poroča, da se je ustanovila turško-črnogorska komisija, ki preišče vzroke poboju mej Albanci in črnogorskimi pastirji. Ker potuje tudi bulgarski knez in je baš sedaj na rumurjskem dvoru, zdi se, da je na Balkanu vse redno.

Dve uri pozneje je dospela mamica na cilj svojega potovanja. Vročica jo je spreletavala. Lici sta jej žareli; videti je bila mlajša. Na poti proti svojemu novemu domu je posilila svoj obraz v prijazne gube.

Smehljaje je potrkala.

Sinaha jo je najprve pomerila od nog do glave, potem je dejala z zategnjenim glasom: „Joj, babica, otroci, babica je tu!“

„Vedela sem, da potrebuješ pestunje“, lagala je mamica, mahajoča z rokama. „Hočem ti odvzeti breme; daj sem otroka!“

„Ab, prosim vas, babica“, se je branila sinaha, „koliko mi pač morete pomagati! Žalostno bi bilo, ko bi ne imela druge pomoči, kakor vašo! — Vendar vsled tega naj ne bo sovrašтва mej nama! Saj vem, da ne morete več; silila vas ne bom, Bog obvari!“

„O, krepkejša sem še, nego marsikatera mlada!“ je zaklicala mamica. „Nekaj moram vendar delati, čemu bi pa bila tu?“

Začela je izlagati svoje stvari ter hotela razdeliti mej otroke škatljice.

„Berta, Karol! Ne predrznite se!“ je opominjala sinaha grozeče svoje otroke. „Ne potrebujeate nikakih slaščic. Rečem vam, ne predrznite se!“

XII. glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Škofji Loki

se je vršila pri najkrajšem vremenu. Zdelo se je, kakor bi se nebo veselilo toli krasne slovenske družbe, ki se je združila iz tužne Koroske, zelene Štajerske, iz Goriške, iz Primorja, iz Istre in iz skoro vseh večjih krajev Kranjske. Zastopana je bila inteligenca in prosti narod. Vdeležilo pa se je zlasti veliko rodoljubnih dam iz Ljubljane, Litije in iz Kranja. Sprejem na škofjeloškem kolo-dvoru je bil sila prisrčen. V imenu čitalnice in društev je pozdravil z navdušenimi besedami došle goste g. Lavrič; v imenu loških dam pa je govorila krasno znana ljubka rodoljubkinja, gospd. Malči Sušnik ter je izročila g. predsedniku družbe sv. Cirila in Metoda prelep šopek. Dame so na to pripenjale gostom šopke. Obema se je zahvalil g. prof. Toma Zupan. Občinstvo se je potem deloma odpeljalo v kočijah v mesto, velik del pa je spremljal društva, (iz Škofjeloške: Čitalnica z zastavo, Rokodelsko društvo z zastavo in Bralno društvo; Bralno društvo iz Železnikov z zastavo in gasilno društvo iz Škofje Loke), ki so korakala z domžalsko godbo na čelu na slavnostni prstor, kjer se je vršil pozdrav mestnega župana, g. notarja N. Lenčeka in gosp. župnika Tomažiča.

Mesto je bilo okrašeno z nebrojnimi zastavami; postavljeno je bilo petero lepih slavolokov, z bližnjega hriba pa so grmeli streli.

Gosp. župan je pozdravil pred mestno, posebno ukusno z grbi, zastavami in verci okrašeno hišo zbrane skupščinarje. Dejal je: Družba sv. Cirila in Metoda druži vse stranke slovenskega naroda, ker je vzvišena nad vse različne programe, ker deluje tiho, mirno, pa tem plodovitejša za slovensko dečo, zlasti pa za narod ob mejah. V imenu mesta in kmečke občine Zminca, ki je odposlala svojega g. župana Dagarina in svetovalce k pozdravu, kliča župan: „Dobrodošli! Živio!“ — Narod je viharno klical živio! — Župnik gosp. Tomažič se je v krepkem govoru spominjal vrliga „Sokola“, ki je priletel nedavno v Škofjo Loko. Društvo „Sokol“ je najvažnejši in nareknejši nositelj narodne ideje, „Sokol“ je pravo demokratsko društvo, ki druži v bratski slogi vse sloje. Zidnjč so v Škofji Loki pozdravili „Sokola“ v najlepši harmoniji posvetni in duhovni, prav tako pozdravljajo danes Škofjeloški duhovniki slavno družbo sv. Cirila in Metoda, delujočo po geslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“ To društvo nam je poročstvo, da se v našem mestu vzajemnost vseh slojev še ojači, da deluje poslej vsa združena inteligenca in ves narod za prosep narodne ideje. Pri maši hoče župnik moliti za vse društvenike, za žive in mrtve, pa prositi Očeta luči, da nakloni milemu narodu kmalu to srečo, da bo zavladala pravda, kjer done zvonki glasovi Slovincem, sloga. Gosp. T. Zupan se je zahvalil obema govornikoma, češ: Dobri in budi dnovi so drveli mimo loških starodavnih zidin, velik kos slovenske zgodovine se je vršil v teh krasnih dolinah, a narod je stal vedno navdušen v boju za vero in domovino. Srca bivalcev teh krajev so bila vedno za narodne ideje. Zato je prihitela družba z največjim veseljem v to domoljubno mesto, kateremu kliče: „Živelo in prospevalo!“

Po tem pozdravu je daroval v lepo okrašeni cerkvi g. župnik sv. mašo, pri kateri je prav dobro pel domači zbor.

Ob 1/11. uri se je začel občni zbor. Gospod predsednik je pozdravil vse došle skupščinarje, potem pa povdarjal, da je družbo sv. Cirila in Metoda ustanovila in vzdrževala doslej ljubezen naroda. Ta ljubezen se ni ohladila tekom let, česar so se nekateri bali, nego se je celo — čudovita prikažen!

Otroci so se boječe umaknili; mamica pa je smirno preblečela.

„Kupila sem jih vendar za otroke“, je dejala.

„To je vsejedno; bilo je popolnoma nepotrebno. Čemu zapravljate po nepotrebem denar?“

„Sedaj je kupljeno. Torej — otroci!“

„Ne, ročema“, je vztrajala sinaha.

Mamica je zopet vedela, pri čem je.

„Najbolje je, da takoj zopet spravim svoje reči. O, da! To lahko storim; zares, to lahko storim!“

Drhtela je po vsem životu, tresočih usten je vzela iz nova svoj svežerj.

„Prosim vas, mati!... Kam pa hočete?“ je vprašala apatično sinaha. „Li ne veste, da ne trpim take prevzetnosti?“

„Torej ti... ti misliš, da nimam nikamor več iti?“

„Gotovo ne! Sicer ne bi bili prišli semkaj. Vendar pustiva to; nihče vas ne poudi od tod.“

„Pomagaj mi opitati sveženj“, je odgovorila mamica. „Pomagaj mi vendar! Ne šalim se.“

Tedaj pa se je zakrohotala sinaha surovo. Prišel je tudi njen mož ter videl vse to. I on se je smejal tej „brazmiselni prevzetnosti“.

Mamica pa je šla na dvorišče, naslonila se je na steber ter plakala in plakala...

— vzmoževala. Največjo zaslugo za vedno sijajnejši prosep društva pa so si stekle slovenske dame, žene in dekleta, ki so preporodnice društva. Čudovito iznajdljive so naše dame v sredstvih, s katerimi pospešuje društvene dohodke. Pripravki ženskih podružnic so vedno največji. Zato kliče predsednik v imenu odbora: Slava delavnemu slovenskemu ženstvu! — V društvu je vladala doslej jedincost. Tudi v glavnem vodstvu je vladala sloga, ki ostane, tako je upati, neizpremenljiva. Naj bi bili tako složni v narodnem delu vsi Slovenci, cd Drave do Adrij, od Soče do ogerskih ravnin! (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. avgusta.

— (Krščansko socijalna nesramnost.) Vredeli smo v naprej, da proglasi „Slovenec“ vsa naša razkritja glede bolniške blagajne za golo laž. Tako dela vedno, to je stara klerikalna taktika, prav v smislu klerikalnega načela, da je v „dober namen“ dovoljena tudi kriva prisega. „Slovenec“ pravi, da je vse laž, kar smo poročali, dasi ve tako dobro kakor vsakdo drugi, da je vse, od konca do kraja, resnica, gola in čista resnica, katero je lahko s celo vrsto prič dokazati. Ako hoče katero oblastvo stvar preiskovati, smo z veseljem pripravljeni, dokazati vsako naših navedb. Za ilustriranje resnicoljubnosti „Slovenca“ samo to-le: „Slovenec“ pravi doslovno: „Narod“ lažljivo trobi mej svet, da je gospod Kregar zahteval od gospoda Kleina izročitev vseh blagajniških ključev. Ta trditev je do cela zlagana in naravnost smešna, kajti gospod Klein imel je kot bivši načelnik samo jeden blagajniški ključ v rokah, in se toraj ni moglo od njega zahtevati vseh (treh) blagajniških ključev. — Ni moglo? Počasi, gospodje! Ivan Kregar je dne 21. julija t. l. pisal g. Kleinu doslovno tako-le: „Kot načelnik ekz. bol. blagajne ljubljanske Vas opozarjam na nocojšajo načelniško sejo, v koji se Vas pričakuje radi tega, da boste sedanjemu načelništvu izročili vse, kar imate, oziroma po zakonu morate imeti v rokah kot bivši blagajniški načelnik, zlasti blagajniško knjigo in ključe.“ Ta je torej Kregar izrečno zahteval vse ključe, ne jednega, ne dveh, ampak vse tri. Kdo je torej smešen, kdo laže? Predrzo trditev, da je v blagajni sijajen nered, zamore pač izustiti le kak klerikalen obrekovalac, kateri jo razširja, da bi potem v motni vodi ribaril. Vladni komisar je znan kot jako strog in natančen, a nikdar ni zapazil ni najmanjšega nereda. Sicer pa so krščanski socijalisti iskali, da bi našli kak nered. Komaj se je bil odbor konstituiral (6. julija), so že blagajno škontrirali, in sicer prvič 8. julija, drugič 31. julija, a našli niso ni najmanjšega nereda, tako da je moral njih lastni pristaš Turk na občnem zboru sam konstatovati, da so našli vse v najlepšem redu. Kdo torej laže? Ča je kaj nereda, je nastal šele zdaj, odkar so se krščansko-socijalne zgage utihotapile v odbor, ker zdaj le razgrajajo in zadržujejo uradnike, za delo pa itak niso sposobni. Kaki moške so ti krščansko socijalni odborniki, kaže posebno drastično izjava načelnika Kregarja. Ko se je namreč Kregarju sporočila želja vladnega komisarja, gosp. mag. svetnika Šeška, naj se skliče odborova seja, je Kregar s prav patsarsko robatostjo dejal slugi: „Ti pejd“ nazaj v pisarno in delaj, in povej blagajniku, da bom sejo jest sklical, kadar bom jest hotel, a ne Šešek. Kaj se ima nek Šešek vmes za mešat; mi bomo že Šešku tako narihteli, da ne bo imel prav nič več za govorit; koga pa zmiram k njemu letate in mu v...“ (tudi sledi tako surov izraz, da ga ni možno zapisati). Iz te Kregarjeve izjave napram blagajničnemu slugi o uradnem funkcionarju izbaja jasno dovolj, kak duh je krščansko socijalna manjšina zanesla v bolniško blagajno. Ti ljudje hočejo terorizovati odborovo večino in nadzorovalno oblast. S takimi ljudmi, kateri nimajo nikakega ugleda in nikake veljave, ni možno mirno in stvarno delo, toliko manj, ker nima nihče nič zaupanja do njih, in so tako delodajalci kakor delojemalci v opravičenih skrbah za blagajno. „Slovenec“ trdi sicer, da krščansko-socijalna manjšina odbora vživa zaupanje obč. zbora, a to je tudi takisto neresnično, kakor vse drugo, kar je napisal. Občni zbor je postal v tistem hipu nesklepčen, ko so ga zapustili tisti, ki nimajo nič zaupanja do kršč. socijalistov. Kako more potem „Slovenec“ govoriti, da uživa kršč. soc. manjšina zaupanje obč. zbora? Z ozirom na vse to priporočamo oblastvu, naj naredi pri blagajni red. Najbolje bo, če prevzame magistrat blagajno in naj

razpiše povse nove volitve, zakaj dokler tega ne stori, je vsako delo nemogoče, ker je absolutno izključeno, da nastanejo v odboru drugačne razmere.

— (Električna železnica v Ljubljani.) Kakor je našim čitateljem že znano, namerava kranjska stavbina družba zgraditi v Ljubljani električno cestno železnico, ki bi vezala notranje mesto s predmestji in znamenitimi industrijskimi zavodi kakor tudi predmestja in razne kolodvore med seboj. V ta namen pozvala je družba v Ljubljano specialista, ki je izdelal projekt za to železnico. Pred kratkim predložila je družba ta projekt, ki obsega dvanajst železničnih prog, katere pa je smatrati kot homogeno celoto, c. kr. železniškemu ministerstvu v odobrenje ter ob enem prosila, da se odredi revizija trga in določitev postaj ter ob enem politični obhod. Ministerstvo predložilo je projekt občinskemu svetu ljubljanskemu, da kot najbolj interesovan faktor izreče o njem svoja mnenja. Občinski svet bavi se je v poslednji svoji seji s to zadevo ter izjavil, da se vse od podjetnika zaznamovane proge električne cestne železnice glede širine, mestnih ulic izpeljive, v interesu občinstva in v prospeh prometa, kakor tudi za rentabiliteto podjetja potrebne, izvzemši jedino projektovano progo, ki naj bi vezala St. Peterski trg mimo infanterijske vojašnice z Resljevo cesto. Občinski svet izrekel se je torej za nasledeje proge električne cestne železnice: 1. Južni kolodvor - Dunajska cesta - Mastni trg - cesarja Josipa trg. 2. Južni kolodvor - Resljeva cesta - cesarja Josipa trg. 3. Cesarja Josipa trg Poljanska cesta - klavnicna. 4. Hotel „pri slonu“ - Šelenburgove ulice - Zvezda Vegove ulice - Valvazorjev trg. 5. Valvazorjev trg - Emonska cesta - Čojzove ulice - Sv. Jakoba trg - Rožne ulice - Karlovska cesta - dolenskih železnice kolodvor. 6. Žitni trg - Sv. Petra ulice (poleg nove bolnice) do proge dolenskih železnice. 7. Cesta južne železnice - Dunajska cesta ter mimo pokopališča do topničarske vojašnice. 8. Dunajska cesta Cesta za južnim kolodvorom do kolodvora za tovore. 9. Marije Terezije cesta Bleiweisova cesta tobačna tovarna. 10. Trg predjustično palačo Spodnja Šiška. 11. Marije Terezije cesta - državni kolodvor. — S temi programi bilo bi potrebam lokalnega prometa za sedaj popolnem vsreženo. Ako pa bi v bodočnosti nastale nove prometne potrebe, se omrežje električne železnice itak lahko spopolni. Občinstvo pa bo do gotovo z veseljem vprejelo vest, da dobi Ljubljana — ako se ne pojavijo nepričakovane zapreke — kmalu novo moderno občilo.

— (Umrli je) danes po noči po daljšem bolehanju gosp. Anton Umberger, gostilničar „pri kolovratu“, oče znane rodoljubne rodbine. N. v m. p.!

— (Sokolov izlet v Celje.) Gotovo bode pri slavnosti mlajšega svojega brata ljubljanski „Sokol“, kot najstarejše slovensko sokolsko društvo zastopan prav mnogobrojno, pridružili pa se mu bodo tudi drugi rodoljubi in rodoljubkinje ljubljanske, da pokažemo bratom svojim onkraj Save, da se z njimi veselimo, da z njimi trpimo, da smo jeden za vse, vsi za jednega. Za udeležnike, ki niso vezani na sokolsko skupnost, je najprikladnejši osebni vlak, ki se odpelje iz Ljubljane ob 5. uri 25 min. in dospe v Celje že ob 7. uri 34 minut. Cena, tour in retour, je 3 gld. 40 kr. v III. in 5 gld. 10 kr. v II. razredu. Cene za mešani vlak, ki se odpelje ob 6. uri 25 min. so do Celja 1 gld. 35 kr. v III. in 2 gld. 15 kr. v II. razredu. Nazaj v Ljubljano se vrača mešanec popoldne ob 5. uri 40 min., osebni vlak ob 9. uri 8 minut zvečer, poštini vlak pa ob 1. uri 53 minut po noči. Vožne cene za poslednja dva vlaka (samo retour) so: 2 gld. 5 kr. v III. in 3 gld. 10 kr. v II. razredu. Glede cen je torej vse jedno, če se vzame listek tour in retour s poštnim vlakom, ali pa z mešancem samo tja in s poštnim nazaj. Opozarjamo še enkrat vse udeležnike, da se bodo trakovi z napisom „Ljubljana“ dobivali pri vlaku, ali pa še tudi v Celju v Narodnem domu.

— (Pevsko društvo „Slavec“) se odpelje jutri, sčoto ob 2. uri 52 min. popoldne s poštnim vlakom k veliki narodni slavnosti v Celju, in to korporativno z društveno zastavo. Ob 1/2 8. uri priredi „Slavec“ podoknico kumici zastave „Celjskega Sokola“, velerodni gospej Mari pl. Berks Čopovi, ob 8. uri zvečer pa sodeljuje društvo pri koncertu v „Narodnem domu“. Istotako sodeluje „Slavec“ tudi drugi dan, v nedeljo pri veliki ljudski veselici.

— („Zveza slovenskih kolesarjev“) nanašanja dodatno k svojemu vabilu na dirko dne 8. t. m. (iz Trsta v Celje) sledeče posameznosti: 1. Pravo dirkati imajo samo člani „Zveze“; 2. Razdelitev daril vršila se bo vseh izpremenjenega programa slavnosti same (vsled katere okolnosti odpade večerni komers) o poznejši priliki, ali pa se bodo darila dostavila posameznim zmagovalcem po pošti; 3. Cilj dirke bode zaradi večjih ugodnosti pri plinovi tovarni — ne pred „Na-

rodnim domom“ v Celju, kakor prvotno nanašano; 4. V kolikor se more preračunati, priti utegnejo dirkači: v Sežano ob 3/5, jutraj, na Razdrto ob 3/6, v Postojno ob 1/7, v Logatec ob 1/8, na Vrhuško ob 8. v Ljubljano ob 1/9, dopoldan, kjer bo v „Narodnem domu“ mal odpočitek in od koder se dirkači odpeljejo po Tržaški cesti naprej, v Domžale ob 9, v Lakovico ob 3/10, na Vransko ob 11, v Žalec ob 1/12, v Celje ob 12. uri dopoldne. Na vseh postajah skrbjeno je za okrepčilo in najpotrebnejša popravljalna orodja. 5. Želi se, da se vsak dirkač udeleži dirke v dresi svojega kluba; zahteva se pa najmanj dresa v obče; 6. Ker se čuje, da se misli mnogo dirkačev udeležiti te dirke, prijav pa vkljub temu, da bi se bilo moralo po prvotni določbi prijavljanje včeraj zaključiti, še ni došlo veliko, opozarjajo se vsi člani „Zveze“, kateri hoté dirkati, da se nemudoma prijavijo g. Gombachu, redniku „Zveze“. Na prijave, katere dojdejo popoldan v soboto, dne 7. t. m. se ne bode več oziralo. Isto velja seveda za prijave brez uložkov. 7. Vsa slovenska kolesarska društva se uljudno vabijo, da se izvolijo slavnosti v Celju udeležiti vsaj po delegaciji in se pri nastopu pridružiti zastopnikom „Zveze“, oziroma „Kluba slovenskih biciklistov Ljubljana“.

— (Domača umetnost) Opetovano smo že omenili, da je izumil naš rojak g. Bajde jako zanimiv instrument. Ta je zdaj permanentno razstavljen pri Lloylu. Gosp. Bajde izdeluje nov instrument, kateri misli prihodnje leto razstaviti na Dunaju in potem v Parizu.

— (Vedeževalka) V mesta se klati neka, kacob 50 let stara ženska, ki na prav zvijačen način izvalja ženskam denar iz jim prorokuje srečo in bodočnost. Navedena ženska zahteva za svoje vraže žepni robc, v kateri dene denar. Sveda mora denar dati ženska, kateri prorokuje. Ko zavije denar v robec, mrmra nekaj nerazumljivih besed. Zavivši denar pusti si dati jajce, katero mora srede željna ženska poboditi. Iz tega strtega jajca pokaže potem sleparica neko, mrtvaški glavi podobno reč. Ko je to končano, vzame neko kost in dela po zraku križe, izgovarjajoč besede „majka, matera“. Svoje coparje si da dobro plačati. Tako je neki ženski v Kolodvorski ulici izvalila 59 gld., in drugi 6 gld. Natakario Julijo Falle „pri roži“ je spravila skoro ob ves prihajeni denar. Ta goljufica je bolj velike postave, suha, črnih, nekoliko sivkastih las, črnih, velikih oči, črnih, košatih skupaj zraščanih obrvi in rujavega obraza. Policija jo zasleduje, in upati je, da jo kmalu dobi v past.

— (Neprevidna biciklista) Včeraj zvečer sta dva biciklista v Šiški podrla na tla g. Adolfa Galeta, veleposestnika v Zg. Šiški. Gospod Gale se je pri padcu tako poškodoval oko, da je velika nevarnost, da je izgubi. Biciklista sta jo popihala in nihče ne ve, kdo sta bila.

— (Tujci v Ljubljani) Tekom meseca julija bilo je v tukajšnjih hotelih in gostilniških prenočiščih 2063 tujcev — za 292 več nego v istem mesecu lanskega leta.

— (Čevljarska zadruga v Trzinu) se je ustanovila v nedeljo 1. t. m. in bo vsled sklepa obč. zbora slovenski uradovala, kar je toplo pohvaliti. V odbor so bili izvoljeni gg.: Jos. Kavčič, načelnik; Peter Polajnar, nač. namestnik; Jer. Spreitzer, Jos. Kralj, Levart Klofutar, Ant. Sitar, And. Grajšar in Jos. Žepić odborniki; Jer. Aljančič, Ign. Grašič in Fr. Janc, odbor. namestniki.

— (Celjske slavnosti.) Sinoči po 3/4 na 6. uri prejeli smo brzojavko: Poročila raznih listov, da je slavnost dne 7. in 8. t. m. prepovedana, je gola laž. — K slavnosti otvoritve „Narodnega doma“ v Celji in blagoslovljenja zastave telovadnega društva „Celjski Sokol“ javila so svojo udeležbo naslednja zastopstva in društva: Stolno mesto Ljubljano zastopal bode župan, preblagorodni gospod Ivan Hribar, akad. društvo „Slovenija“ na Danaji, korporativno, četverspev „Ilirija“ v Ljubljani, „Slovensko pevsko društvo v Konjicah“, državni poslanec vitez Berks, grajščak, „Gorenjski Sokol“ v Kranju, korporativno, Bralno društvo na Dolu, „Ljubljanski Sokol“, korporativno z zastavo, akad. tehn. društvo „Teiglav“ z zastavo, Gasilno društvo v Trgovšču pri Veliki Nedelji, društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah, korporativno, „Češki Sokol“ v Gradcu, Celjsko pevsko društvo, „Postojnski Sokol“ korporativno, Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, „Hrvaški Sokol“ v Zagrebu, v večjem številu z zastavo, „Goriški Sokol“, „Dolenjski Sokol“, korporativno z zastavo, pevsko društvo „Zvon“ v Ljubljani, Kat. društvo za mladeniče v Ljubljani z zastavo, pevsko društvo „Slavulj“ v Petrinji z zastavo, Slovenske pevsko društvo v Ptuiju, „Dašin Sini“, pevsko društvo „Slavec“ korporativno z zastavo, Bralno društvo v Studenicah, Čitalnica v Celji, „Zagorski Sokol“, korporativno z zastavo, Bralno društvo v Novištiti, Mešan pevski zbor v St. Jurji n. j. ž., Čitalnica v Ljutomeru, Pevsko društvo v Ljutomeru, Podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljutomeru, Ljutomerski kolesarji „Ptiči Seliči“, pevsko društvo „Lira“ v Kamniku, I. ljubljansko kolesarsko društvo, Zveza slovenskih kolesarjev v Ljubljani, Češka sokolska društva od župe Středočeske, Podbélhorské in Jungmačové, Čitalnica na Planini, Bralno društvo v Kozjem, Bralno društvo pri Sv. Lovrencu nad Mariborom,

Bralno društvo pri Sv. Antonu, „Adrija“ iz Bar-kovlj, Klub biciklista v Zagrebu in Čitalnica v Kranju, Narodna čitalnica v Ptuiju, „Tržaški Sokol“, Bralno društvo v Grižah, Bralno društvo v Laškem trgu, Slovensko kat. delavsko društvo v Zalcu, Čitalnica v Brežicah, Posojilnica v Brežicah, Podružnica sv. Cirila in Metoda v Brežicah, Bralno društvo na Dobrni, Slovensko kat. društvo na Teharijih, Pevsko in tamburaško društvo v Slovenski Bistrici, Češka Obec Sokolska v Pragi, Bralno društvo v Rušah, Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Taboru, Bralno društvo v Doliču, Gasilno društvo v St. Jurji n. j. ž. Vseh dražtev je torej, kakor se razvidi, nad 60. — Nadalje so prijavi svojo udeležbo razni odlični slovenski veljaki in zastopniki narodnih društev. Vrh tega prirede savijski fanti banderij na konjih, na številu prilično do 100. Sploh se kaže za to slavnost blizu in daleč velikansko zanimanje, in če nam Bog da lepo vreme, bode slovesnost presegala ves sijaj, kar smo ga dosedaj doživeli v Celji. Slavnostni odbor ukrenil je vse potrebno, da zamoremo sprejeti goste in društva kar najbolj dostojno.

— (Lepe razmere.) Iz Celja se nam piše: Notica o nekem slučajnem metanju lesnikov za slovenskimi narodnjaki me je napotila, da Vam nekoliko opišem tukajšnje razmere. — Ker ste že sprejeli v neki svoji številki popravek o metanju dotičnih lesnikov, Vam povem, da to ni bilo slučajno, in da ti isti lesniki niso bili slabi in izbirani, kar se dotičnim gospodom, ki so to preklincevali, ša danes lahko dokaže. Vprašamo pa sedaj še gosp. Wogga, oziroma njegovo osobje, je li bilo tudi tisto metanje fiziolo le slučajno, katero se je dogodilo v tork popoldan iz njegove prodajalne na istega narodnjaka, kakor iz g. Wallandove, ko je dotičnik čakal dra. Vrečkota okoli 4 m oddaljen od prodajal-ničnih vrat? — „Vahtarico“ pa, ki govori o naših „Ausschreitungen“, vprašamo: Ali je priletel nad 2 kg težak kamen v stanovanje g. dra. Serenca tudi le slučajno? Ali to morda ni „Ausschreitung“? Razmere tu so skrajno napete, in ako nas sedaj bratje s Kranjskega s svojim mnogobrojnim pasetom ne poživijo, ne pokrepijo v našem trdem boju, bomo začeli omahovati. Tam razmeram je največ kriva menda tukajšnja policija, katere noče videti nemških „Ausschreitungen“. V noči od nedelje na ponedeljek v. pr. so se razrgali do zadnje capice z voglov vsi lepaki, naznanjajoči slavnosti, tako da se je dotičnik, kateri jih je trgal, gotovo trafil pri vsakem po pol ure. In naša policija ni nikogar videla. Dalje so v nedeljo zvečer civilisti hoteli aretovati nekega Slovenca, ker je ugovarjal biciklistu, ki se je hotel zvečer po 9. uri voziti brez luči po gneči pri kapucinskem mostu, kjer je bil znani porcijunkulski semenj. Gnali so ga mej pr-tapanjem do mestne hiše in, kakor se nam za-trjuje, je srečala vsa druhal, obstoječa iz skoro 200 glav, dva stražnika, — ali nobeden se ni toliko potrudil, da bi vprašal, kaj da je. Je že slihal, da tira nemška druhal Slovenca. — Še mnogo bi Vam lahko poročal o tukajšnjih razmerah, a pred slavnostjo molčim, ker upamo, da se razmere po slavnosti spremenijo. Če pa ostane vse pri starem, potem pa prerokujemo slavnemu magistratu, da ne bo imel dolgo lastne policije, ker delovali bomo tako dolgo, da se nam da državna policija. Tedaj bo najbrže mir. — Končao bodi še povedano, da je bil slavnostni sin deželnosodnega višjega svetnika Bullogha zaradi napada na pred-večer sv. Cirila in Metoda — obsojen na 5 gld. globe ali pa na 48 ur zapora.

Darila:

Za dijaško kuhinjo v Kranji namestu venca na krsto Jankota Keranika je daroval g. notar in dež. poslanec Viktor Globočnik 5 gld.

Brzojavke.

Novo mesto 6. avgusta. Okr. glavarstvo je „Dolenjskemu Sokolu“ prepovedalo udeležiti se z zastavo celjskih slavnosti. „Sokol“ se je brzojavno pritožil.

Trst 6. avgusta. Policija je izpustila socialno-demokratskega voditelja Camberja. Magistrat je pekovskim pomočnikom izročil ljudsko pekarno. Pomočniki so ustanovili za drugo, da izvršujejo obrt.

Dunaj 6. avgusta. Cesar si je davi ogledal inundirane kraje pri Hebernu in v okolici.

Dunaj 6. avgusta. Ministerski predsednik, grof Badeni in finančni minister, Bilinski sta delegaciji čeških poslancev povedala, da namerava vlada veliko pomožno akcijo za okraje, zadete vsled povodnji.

Dunaj 6. avgusta. Vojno ministerstvo je odredilo, da se rezervisti iz tistih občin, katere so vsled zadnjih povodenj posebno hudo zadete, letos ne pokličejo k vojaškim vajam.

Praga 6. avgusta. Blizu Heba sta nocoj ponoči trčila dunajski brzovlak in praški osebni vlak. 14 oseb je bilo lahko ranjenih.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Šimona Zajca posestvo v št. Jakobu pri Savi, cenjeno 1652 gld., v drugič dne 14. avgusta v Ljubljani.

Urše Marinšek polovica zemljišča v Godiču, cenjena 225 gld., dne 14. avgusta in 14. septembra v Kamniku.

Janeza Štrukelja posestvo v Stadenen, cenjeno 6049 gld., in v zapuščino Janeza Tome na Glincah spada-joče posestvo na Glincah, cenjeno 150 gld., oba dne 14. avgusta in 18. septembra v Ljubljani.

Josipa Mažeka v Ljubljani terjatev proti Janezu Pittini v znesku 902 gld. 73 kr., dne 16. in 30. avgusta v Ljubljani.

Konkurs. Jožef Bizjak, trgovec v Trnovem; konk. komisar g. Jos. Kovač, okrajni sodnik, upravitelj konk. mase g. notar J. Rahne, oba v Ilirski Bistrici. Shod upnikov dne 16. avgusta. Tirjatve je zglasiti do dne 3. septembra; likvidacijski dan bo 6. septembra.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 31. julija: Ana Čamernik, tovarniška delavka, 27 let, krvavenje. — Ivana Natlačen, gostija, 87 let, ostarelost.

Dne 1. avgusta: Valentin Plevnik, tesarski pomočnik, 21 let, jetika. — J. Črnič, sirota, 11 let, ledvični kamen. — Ana Mohar, gostija, 43 let, vnetje možganske mrenice. — Uršula Grad, gostija, 60 let, oteklina v drobju.

Dne 2. avgusta: Marija Šušteršič, gostija, 76 let, ostarelost.

Dne 3. avgusta: Marijana Tomc, gostija, 62 let, ledvični kamen.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	736.7	18.0	sl. sever	jasno	
6.	7. zjutraj	736.8	13.4	brezvetr.	megla	0.0
"	2. popol.	735.6	25.1	sr. jvzh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 18.7°, za 0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. avgusta 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	25	"
Avstrijska zlata renta	123	"	30	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	35	"
Ogorska zlata renta 4%	112	"	70	"
Ogorska krona renta 4%	100	"	20	"
Avstro-ogorske bančne delnice	948	"	—	"
Kreditne delnice	269	"	—	"
London vista	119	"	45	"
Nemški dr. bankovci za 100 mark	58	"	65	"
10 mark	11	"	73	"
30 frankov	9	"	52	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
Č. kr. cekini	5	"	63	"

Dne 5. avgusta 1897.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	158	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	188	"	50	"
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	99	"	70	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Škofljanske srečke po 10 gld.	26	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	"	—	"
Frankov-društ. velj. 170 gld. a. v.	469	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	26 1/2	"

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljubljani soprog, oziroma oče in strije, gospod

Anton Umberger

gostilničar

danes ob 11. uri predpolnoči, po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 71. letu svoje dobe mirno preminol.

Zemski ostanki nepozabnega rajnega preneso se v soboto, dne 7. t. m., ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Pred škofijo h. št. 15, na tukajšnje grobišče sv. Krištofa.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v stolni cerkvi sv. Nikolaja.

Rajnega priporočamo v molitev in blag spomin.

(1161)

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1897.

Marija Umberger, soproga. — **Anton, Alojz, Rudolf**, sinovi. — **Marija, Ljudmila**, hčeri.

V zahvali sorodnikov Ernesta Majstra se je vtihotapila pomota, izostala je namreč zahvala gg. pevcem za krasno in ginljivo petje, kar bodi s tem popravljeno.

(1160)

Stanovanja v najem.

v Špitalskih ulicah št. 9
se odda za 1. november

6 stanovanj

vsako po 3 jako velike sobe, z veliko kuhinjo, kopalno in služniško sobo in prostorno predsobo, najelegantnejše opremljeno, po primerni ceni. (1141-3)

Velo-fluid

za ojačenje mišic pri vožnji na biciklu.

Vsak vozač, ki neče trpeti od umornosti ali krča v nogah, naj rabi „Velo-fluid“, ki ga stori v vožnji vztrajnega.

Dobiva se v Ljubljani pri M. Leustek-u, lekarniku na Resljevi cesti št. 1. (1068-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

(962-177)

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ansee, Ischl, Grundden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontal, Selsthal, Solnograd, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plana, Marjine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontal, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plana, Marjine varo, Heb, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešan vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešan vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyra, Grundden, Ischl, Ansee, Paris, Genevo, Gurth, Bregenc, Inomost, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genevo, Gurth, Bregenc, Inomost, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Lince, Pontal. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontal. — Ob 9. uri 5 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Ljubnega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Plana, Budejovice, Lince, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontal. — Ob 10. uri 25 minut zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešan vlak. — Ob 6. uri 35 min. zvečer mešan vlak.

Prihod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Lepo skladišče

v Kolodvorski ulici št. 22

(1162)

oddaja se takoj ali z novembrom.

Na prodaj so iz proste roke

pod ugodnimi pogoji dobro se obrestujoče

štiri hiše

na Glincah-Nova vas pri Viču poleg Ljubljane. Dve hiši imata po 13 stanovanj, obstoječih iz sobe in kuhinje; dve pa po 6 stanovanj, imajočih po jedno sobo in kuhinjo. Večji dve hiši imata tudi kleti, jedna pa še hlev, in stojiča poleg občinske ceste. Vodeče na Brd. Vse hiše so nove in dvanašst let davka proste.

Natančneje pove lastnik **Anton Celarc** na Glincah-Nova vas št. 41. (1150-3)

M. Kunc

krojaški mojster v Ljubljani

usoja si uljudno naznaniti, da se nahaja njegovo obrtno podjetje odslej zopet v lastni hiši

Gospodske ulice št. 7.

Priporočuj se blagohotni naklonjenosti, beleži

z velespoštovanjem

(1151-2) **M. Kunc.**

Služba občinskega tajnika

za Veliko Dolino-Čatež na Dolenjskem se odda. Plače je 300 gld. Čas do konca t. m. Kavcije bo položiti 100 gld.

Občinsko poglavarstvo Velika Dolina

dne 4. avgusta 1897.

(1154-2)

Župan: Tomšc.

Baraka

20 m dolga, 8 m široka, s probkovino obložena, se takoj proda po ceni.

Povpraša naj se pri **Anton Schuster-ju**, v Ljubljani, Zvezdni drevored. (1136-2)

Cech R. A. SMEKAL Cech
Moravska
c. kr. priv. tovarna brizgalnic, cevij in kmetijskih strojev

priporoča
vsake vrste
brizgalnic in cevij
za
ognjeglasna društva
(914-8)
kmetijske stroje
po najnižji ceni
tudi na obroke.

Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Izkušeno sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** 328-24 Mellding-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredebe.

Ta obliž dobiva se le v jedrni valikosti po 60 kr. zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grecl; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroskem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, J. M. Stadler; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji K. Gela; v Črnomlju F. Haika.